

TÉMA MĚSÍCE

LÍBEZNICKÉ PROMĚNY

Návrh nové podoby lokality U Kovárny

návrh Atelier M1 architekti

Když se řekne proměny, maturantům se jistě vybaví slavná Kafkova povídka a mnohým dalším i skvělá píseň v podání skupiny Čechomor a Lenky Dusilové. Divadlo kouzel evokuje i proměny kouzelnické. Představy jsou hezké, ale pořád jsou to jen představy. Co ale takhle proměny, které nemusíme vidět jen ve své fantazii? Při procházce centrem Líbeznic je můžete vidět na vlastní oči.

Nikoho jistě nepřekvapí, že se i obec Líbeznice zařadila mezi městyse a města České republiky, či dokonce evropské metropole, které razí inovativní trend ve výstavbě nových obytných částí včetně potřebné občanské vybavenosti. Ne stavby na zelené louce, ale přestavba průmyslových areálů či hospodářských dvorů, tzv. brownfieldů, na místa splňující současné nároky na bydlení.

První vlašťovkou byl projekt revitalizace Plickova statku v ulici Družstevní. Krátké seznámení se záměrem nám prostřednictvím rozhovoru v jednom z loňských čísel Líbeznického zpravodaje poskytl „duchovní otec“ proměny pan Martin Malý. V roce letošním byl u projektu proveden upgrade (když jsem u těch maturantů). Menší objekt se štitovou stranou do ulice se promění v pekárnu s prodejnou, kam se bez problémů dostanou i lidé s omezenou schopností pohybu.

LÍBEZNICE SE PROMĚŇUJÍ, KAM SE JEN PODÍVÁŠ

V těsném sousedství intenzivně probíhají stavební práce na výstavbě nové hasičské zbrojnice a budovy zázemí pro Technické služby obce Líbeznice. A všichni návštěvníci Domu služeb se v rámci této stavby dočkají nových parkovacích stání včetně

kvalitní příjezdové komunikace. Projekt přestavby zanedbaného prostranství za Domem služeb, původního hospodářského dvora, najdete v Národní databázi brownfieldů, kterou spravuje agentura CzechInvest. I o tomto projektu, jež spolufinancuje ministerstvo vnitra prostřednictvím GR HZS, již bylo v Líbeznickém zpravodaji psáno.

A co do třetice? Na posledním zasedání zastupitelstva obce představil jednatel developerské společnosti pan Farid Alakbarov spolu s architektem návrh záměru nadčasového projektu „U Kovárny“. Proměna opravdu zchátralého objektu bývalé kovárny s několika přílepenými přístavkami a původními stodol ve vnitroblok bytových domů s oddechovou zónou a dětským hřištěm přináší další zajímavou myšlenku. Zcela nově přistupuje k problematice parkování.

Všichni jistě znáte palčivý problém – kde zaparkovat další rodinné vozidlo či automobily vašich příbuzných a známých, kteří přijedou do Líbeznice na návštěvu (o parkování před školou nemluvě). S každým novým rodinným domem přibudou do obce minimálně dva nové automobily. A co teprve domy bytové! Nový územní plán striktně přikazuje stavitelům, že pro rodinný dům musí být vybudovány na pozemku majitele dvě parkovací místa. Často je to velký souboj, ale bez toho obec souhlas se stavbou

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

konec června je tradičně obdobím do krajnosti našponovaných nervů. Učitelé po nocích hodnotí poslední kompozice a počítají dny do konce školního roku. Někteří školáci si dokonce dělají čárky za každou nekonečnou minutu ve škole. Další kapitolou je červnová nervozita řidičů. Projevuje se přestřelkou klaksonů. Nehodlám ale rozebírat psychologii řidičů. Popsal bych 80 stran a nikam bych se stejně nedostal. Jeden rozměr českého motorismu ale zmíním. Všimněte si, kolikrát si každý stěžujeme, jak všichni jezdí nehorázně rychle a bezohledně. S chutí si zanadáváme, že jsou všichni piráti silnic a tupci a ničemové a blázni a většinou ještě něco méně libozvučného. Říkáme „všichni“, ale myslíme zásadně ty ostatní. Viděl jsem nedávno jednoho rodiče u školy, jak se rozčiloval, že kolem něho auto jen prosvištělo. Prý bychom s tím měli co nejrychleji něco udělat, než se někomu něco stane. Načež nastoupil do svého bílého Kodiaqa a odsvištěl z místa ještě rychleji než ten předchozí „vejupek“. Nechci, aby to byla jen úsměvná glosa. V době nešťastných uzavírek a náročných objízdných tras obecní policie zvýšila dozor na silnicích. Nemůže ale uhlídat všechny. A jsme zase u toho slova „všichni“. V tom je schovaný ďábel, nebo spíš rovnou všichni čerti. Na „všechny“ se dá kdejaká špatnost shodit snadno. „Všichni“ to unesou. Horší ale je ptát se, jestli třeba sám jezdím opravdu ohleduplně. Pokud bychom si takovou konkrétní otázku kladli v Líbeznicích všichni, bylo by na všech cestách všechno lepší.

Čtěl bych těmito řádky přispět k tomu, aby se situace trochu zlepšila. Jedna věc je jezdit opatrněji a druhá jízdu omezovat a víc chodit pěšky nebo jezdit na kole. Je mi jasné, že to někdy nejde, ale stačilo by trochu změnit poměry ve prospěch chůze nebo kola. Povím vám o své nedávné zkušenosti z Finska. Kamarádka, která žije v Helsinkách, mi vyprávěla, jak jí poslední hrozně hnula škola žlučí. Paní ředitelka přeložila její dceru do dva kilometry vzdálené budovy. Večer to s velkým rozhořčením a tím pádem opravdu hlasitě líčila svému finskému manželovi. Ten klidně poslouchal a pak jí pomalu začal vysvětlovat: „Paní ředitelka k tomu jistě měla vážné důvody, jinak by to přece nedělala. Jistě nechce dětem škodit, jako nikdo normální nechce pracovat špatně.“ Pak se prý odmlčel a dodal s láskou: „Tak se dcerka denně projde o 4 kilometry víc. Bude na vzduchu a půjde jí to k duhu.“ Je škoda, že v této fázi ještě nejsme nebo nemáme alespoň něco z finské povahy. To by pak mohlo aut na cestě ke škole skutečně ubýt. Nechci nikoho k tomuto postoji znásilňovat. Je ale jasné, že by tím na svém dítěti spáchal nepochybně dobrý skutek.

Nejsem naivní a vím, že taková proměna přístupu vyjde na desetiletí. Bylo by dobré s tím ale pomalu začít. Na atmosféru v obci by to mělo vliv okamžitě. A stejně tak na bezpečnost. Po delší době by pak bylo jasnější, že se vívem změny přístupu lidem v obci žije radostněji. Tak vyhlášíji tímto soutěž, kdo tu proměnu zvládne rychleji.

Prázdniny jí budou nahrávat. Tak přeji, ať si v létě užijete krásných dnů.

Váš starosta

Číslo měsíce: 4 – tolik líbeznických brownfieldů ještě čeká na proměnu.

Dokončení na straně 2

Dokončení ze strany 1

nevzdá. U bytů je požadováno 1,5 parkovacího stání, což často vede developery k otázce PROČ, když Praha požaduje jen jedno parkovací místo. Prostě proto, že praxe posledního desetiletí ukazuje, že v rodině jsou převážně dvě osobní auta, někdy i více. A tady opět musí zastupitelé řešit stále aktuální nerudovskou otázku: „Kam s nimi?“ Ulice jsou přeplněné, pozemky pro parkování nejsou, takže jak z toho ven? Nikoli ven, ale pod zem.

Představený záměr počítal se 40 byty ve třech bytových domech, z toho by byly obci nabídnuty dva malometrážní byty 1+kk pro seniory a dva byty 2+kk pro občany v životní nouzi. Zároveň by směrem z ulice U Kovárny vznikl vjezd do podzemního parkoviště s většinou potřebných parkovacích stání. Vnitroblok by pak sloužil skutečně jen jako klidová odpočinková zóna. Projekt počítal i s nebytovými prostory pro služby.

Zásadní reakce zastupitelů se dala očekávat – neúměrně vysoký počet bytů na tomto prostoru a s tím související nárůst automobilové dopravy už v tak přeplněném provozu. Emotivní diskusní otázkou byla i parkovací místa pro návštěvy. Argumenty střídaly emoce. Přesto převážil názor, že je nutné začít proměňovat i líbeznické „brownfieldy“ a je třeba hledat tu správnou rovnováhu mezi zájmy developera a líbeznických občanů.

Zde je namístě ocenit přístup developera, který nechtěl postavit vedení obce před hotový projekt, ale seznámil je nejprve se studií svého záměru. Nejen zastupitelé, ale i přítomní hosté zasedání, kteří byli převážně z řad majitelů nemovitostí sousedících s územím projektového záměru, tak mohli vyjádřit své připomínky ke studii výstavby. Z jednání vzešlo jasné zadání ze strany obce – snížit počet bytů, upravit nebytové prostory na plnohodnotnou třídu mateřské školy s potřebným zázemím či soukromou dětskou skupinu. V polovině června se

odehrálo další jednání o projektu. Výbor pro rozvoj obce k diskusi znovu přizval nejen developera a architektky, ale i sousedy. Toto jednání přineslo další zpřesnění zadání ze strany obce směrem ke snížení výšky štítů budov. Místo rampy do podzemních garáží se kvůli úspoře místa počítá v projektu s výtahem pro automobily.

Ještě uplyne nějaká voda v Líbeznickém potoce, než spatří světlo světa nový projekt přestavby brownfieldu, ale světlo na konci tunelu je stále jasnější.

A tak zatímco architekt kreslí a developer počítá, líbezníci zastupitelé, Výbor pro rozvoj obce i všichni přítomní budoucí „sousedé“ mají čas přemýšlet o tom, jak správně nastavit podmínky pro další líbeznický rozvoj. A právě tato spolupráce je vlastně tou nejdůležitější současnou líbeznickou proměnou.

-IČ-

ROZHOVOR**JSEM PROSTĚ VARAN GULI**

Posečené trávníky v obci, zametené chodníky a v zimě odklizené cesty nejsou jen tak. Je za nimi práce Technických služeb. Zlomit jejich šéfa Pepu Oliveriuse k rozhovoru nebylo úplně jednoduché. Raději seče trávu a řídí motorku, než poskytuje rozhovory pro Líbeznický zpravodaj.

Guli, ty jsi rodilý Líbezníčan. Kdy a proč jsi nastoupil k technickým službám?

Bylo to v roce 2007. Tehdy ještě technickým službám šéfoval Petr Poledna. Jako rodák jsem tu chtěl vždycky pracovat. Pak jsem ale začal podnikat a zklamal se. Zákazníci neplatili, řešil jsem spoustu zbytečného papírování, tak jsem toho nechal. Pro obec pracuji už 12 let.

A teď už jsi v Technických službách druhým rokem šéfem. Ale když se za těmi 12 lety ohlídněš, změnila se nějak ta práce?

Samozřejmě přibýlo starostí, protože obec je skoro dvakrát tak velká, než byla. Ale samotná práce se moc nezměnila. Nejvíc času a energie dáváme do údržby zeleně v obci, hlavně do sekání trávy. Musím říct, že osobně mě právě sekání trávy nejvíc baví, protože výsledek je rychle vidět. Je radost projít se pak po posekaném náměstí nebo parku Na Chrupavce. Jsem rád, že v Líbeznících stále více rozkvétají i zahrony.

A co technika, změnila se nějak za ty roky?

To samozřejmě také. Dnes máme například dvě nová auta i další moderní techniku. Práci hodně ulehčuje svahová sekačka na dálkové ovládní. Klasické sekačky se ale samozřejmě moc nezměnily. Na víc práce potřebujeme i více techniky. Využíváme i traktor a výkonný štěpkač. A oproti technickým službám jinde máme i bobika (smykový nakladač – pozn. redakce), takže můžeme dělat kromě údržby a úklidu i některé jednodušší stavební práce, třeba pomáhat při stavbě chodníků.

A co zimy? Změnila se nějak příprava na zimní sezonu, když v posledních letech nebyvá moc sněhu?

Sněhu ubývá, ale přibývá náročnějších obyvatel. Kvůli zvětšení obce máme i víc ploch silnic a chodníků. Snažíme se sníh co nejvíce vymetat, abychom mohli co

Pepa Oliverius

foto -na-

nejméně sypat. Bavit se teď v parném létě o sněhu je docela vtipné. Pravda je, že často slyšíme kritiku, že nameteme sniž lidem do vjezdu. Snažíme se pluhovat i zametat co nejšetněji, ale fyzikální zákony jako na potvoru vždycky uvolní sniž z radlice do volného vjezdu. Když je sniž těžký, musíme udržet pluh v otáčkách, jinak bychom nevypluhovali nic. Takže tomu předějit nejde. Pokud ale víme, že v domě žije někdo obtížně pohyblivý, snažíme se ještě vrátit a pomoci mu s vjezdem. Tak doufám, že jste se všichni při vzpomínce na zimu trochu ochladili.

Spadají pod tebe i zahradičce, těm taky přibýlo práce?

No jasně, ty se kromě záhonů starají ještě o školu. Za rozkvetlou obcí se skrývá hlavně jejich námaha.

Dovede tě něco naštvat?

Každého občana štvě hustá doprava, to jen pro pořádek, že mě taky. Co mi vadí? Když spolu lidé nevycházejí a chovají se bezohledně. V obci je sběrný dvůr a je možné si navíc zaplatit i svoz bioodpadu přímo od domu, přesto občas někoho napadne vyhodit ořezané větve nebo trávu na obecní trávník před dům. Je to nefér hlavně vůči ostatním, kteří se o svůj odpad ze zahrady postarají řádně. Dřív, když si třeba všichni uklízeli před domem, by to asi neudělali, ale dneska se to stává bohužel častěji. Vedle toho je ale ve staré i v nové zástavbě spousta lidí, kteří se i o pás obecní zeleně před domem starají přímo vzorně a nečekají, až se k nim přes celou obec prosečeme. Prostě jim záleží na tom, jak to kolem nich vypadá.

Kolik času vlastně údržba obce velké jako Líbeznice zabírá?

Tak třeba vyspávání odpadkových košů zabere třikrát týdně tak čtyři hodiny. Na běžné zametání připadají tak dvě až tři hodiny denně. Spoustu práce vyžadují různé společenské akce, kterých za těch 12 let také přibýlo a pro které chystáme stánky. Na větší akce, třeba dětský den nebo posvícení, musíme jít všichni. A na menší, které se v sezoně konají třeba i každý víkend, se nás všech pět střídá. Často je samozřejmě obtížné doma vysvětlit, že víkend zase nebude volný, ale bereme to tak, že i to k práci pro obec patří.

Nelezete si trochu na nervy, když spolu pořád pracujete a navíc máte společného koníčka?

Na nervy si určitě nelezeme, držíme při sobě, někdy si společně zanadáváme, ale jindy se normálně pobavíme. Jsme kamarádi od malička, známe se přes padesát let. A ten společný koníček, nebo ty spousty koníčků, co máme v motorkách, nám pomáhají partu držet. Hned několik z nás propadlo motorkám a jsme členy místního Varanklubu. Jednou zlákáme i tebe...

To nevíš. Asi pro to nemám buňky. Mohl bych předchozímu šéfovi Petrovi ukrást přezdívkou Padák... Jakou máš vlastně ty?

Žádnou. Já nepadám. Jsem prostě Varan Guli.

-na-

LÍBEZNICE ZATÍŽENÉ DOPRAVOU, ULEHČÍ JIM PRÁZDNINY

Líbeznice mají za sebou první týdny kyvadlového provozu v souvislosti s výstavbou kruhové křižovatky U Papryčů. Stavba kruhové křižovatky postupuje ostrým tempem, po týdnu prací byla již většina vozovky v levém pruhu směrem od Líbeznic vyfrézovaná a na stavbě se dále usilovně pracuje.

Nová bezpečnější křižovatka by měla být hotová na podzim. Doprava je zde řízena kyvadlově, většinu času ji řídí pracovníci stavby – konkrétně od šesté hodiny ráno do půl dvanácté a potom od jedné hodiny do sedmi hodin večerních. Pracovníci stavby mohou lépe reagovat na vznikající kolony a řídit tok vozidel tak, aby kolony byly co nejmenší a nezpůsobovaly dopravní komplikace. Přes poledne a během noci je doprava řízena semaforem. I tento způsob řízení dopravy má vliv na to, že intenzita dopravy v Líbeznicích výrazně nepřekračuje běžné ranní špičky. V odpoledních hodinách je pak doprava již částečně rozmělněna do většího časového období a situace je lepší než ráno. Dobrou zprávou také je, že stavba kruhové křižovatky zasáhne do prázdnin, kdy je doprava klidnější, což jistě bude mít vliv i na celkový provoz v Líbeznicích.

Stavební práce na nové křižovatce

foto -fg-

VE ŠPIČKÁCH ŘÍDÍ PRACOVNÍCI STAVBY PROVOZ KYVADLOVĚ

Začátkem července zcela jistě dojde ke zklidnění dopravy, a to jak ve středu obce, tak v ulici Měšická, která je zatížena uzavírkou křižovatky U Papryčů

i provozem souvisejícím s obsluhou základní školy. Obecní policie dopravu v Líbeznicích i okolí monitoruje a ve spolupráci s Policií ČR usiluje o to, aby doprava byla co nejplynulejší a hlavně co nejbezpečnější. „Pro nás je v ranních hodinách prioritou situace v okolí školy, konkrétně zabezpečení plynulé dopravy na křižovatce U Kapličky a průjezd autobusů od školy. Dále se zaměřujeme na bezpečnost provozu v ulici Měšická, a to zejména intenzivnějším monitoringem a měřením rychlosti,“ popisuje priority obecní policie vrchní strážník Rudolf Sedlák.

Na závěr dobrá zpráva: Všichni, kdo do Prahy nebo Neratovic jezdí autobusy, jistě ocenili nasazení kloubových autobusů na lince 348. Velkokapacitní klimatizované autobusy zlepšily komfort cestování ve všech směrech.

-fg-

NOC KOSTELŮ V LÍBEZNICÍCH

Přišel pátek 24. května a ve vlahém májovém podvečeru se po celé naší vlasti rozezněly zvony na věžích katedrál, kostelů i těch nejmenších kostelíků a kapliček. To srovně při příležitosti Noci kostelů. Také historický zvon kostela sv. Martina nás v 18 hodin uvedl do této úžasné atmosféry, kterou jsme letos zažívali v Líbeznicích poprvé. Připojili jsme se tak ke znamenité řadě kostelů. Jen v Praze a Středočeském kraji jich bylo 329.

Kostel byl pro tuto sváteční příležitost vyzdoben díly dětí z výtvarného oboru Líbeznické ZUŠ. Většina obrazů se tematicky vztahovala k Noci kostelů, kromě toho byla v hlavní lodi zformována nádherná hejna ptáčků. Děti pod vedením pana Mackeho a paní Voldřichové pro tuto akci šily i vyšívaly, malovaly, kreslily, lepily a seznámily se i s technikami batiky a linorytu... a svou tvorbou potěšily nejenom své blízké.

Pořadatelé této akce připravili bohatý program, který do kostela přilákal mnoho lidí. Úvodní slova jsme vyslechli z od Mons. Vladimíra Mála a starosty Líbeznic Mgr. Martina Kupky, kteří přivítali přítomné a vyslovili potěšení, že se tato akce v Líbeznicích uskutečnila.

Následoval bohatý hudební program. V prvním bloku účinkovali žáci líbeznické základní umělecké školy. V úvodu zazněla jásavá skladba G. F. Händela pro trubku a varhany a potom řada skladeb pro zobcové flétny, příčné flétny a kytary. Mladé hudebníky doprovázela na varhany a cembalo ředitelka této školy Iva Štrunclová, která byla i hlavní organizátorkou celého programu líbeznické Noci kostelů.

Po přestávkách se pak představil Líbeznický komorní orchestr s dirigentem Peterem Směkalem a pěvecký sbor Líbeznický se sbormistryní Veronikou Dvořáčkovou - Žofákovou. Program byl náročný a zajímavý, o čemž svědčil zcela přeplněný kostel. Naslou-

Dirigent Peter Směkal s orchestrem

foto Adéla Turková

chali jsme skladbám A. Vivaldiho, G. F. Händela, C. Francka, a J. Cohena. Provedení bylo velmi zdařilé. Zaujal zvláště mladý harfenista Martin Sadílek v Händelově koncertu pro harfu a orchestr. Harfa zazněla i v následujícím „Panis Angelicus“ z Franckovy mše *Messe à trois voix* za spoluúčasti sopranistky Terezy Dlouhé. Provedení bylo velmi pěkné.

V přílehlé farské zahradě probíhal program pro děti s tematikou „Přijď za svatým Martinem“, který připravila Barbora Konopásková. Děti se mohly zajímavým způsobem seznámit s epizodami života sv. Martina, vyrobit sandál římského vojáka, přítlouci podkovu nebo vymyslet písně o koních. Nechyběl ani Martinův bílý kůň, který se pokojně popásal v pozadí na trávníku farské zahrady. Koně ochotně zapůjčila majitelka Jezdecké školčky v Měšicích.

Poté následovala přednáška „Okénko do historie“ v podání Mgr. Hany Bílkové, ředitelky Oblastního muzea v Brandýse nad Labem. Přiblížila nám historii líbeznického kostela od nejstarších dob až po současnost a další církevní stavby našeho regionu. Její slova

byla doprovázena promítáním fotografií na velké plátno před oltářem.

Poslední část večera se otevřela tónům líbeznických varhan. Posluchači, kteří zůstali až do této chvíle, slyšeli nádherný varhanní koncert v podání naší mladé občanky Adélky Pražské, studentky pražské konzervatoře. Zazněla významná díla varhanní tvorby autorů J. Brahmsa, F. X. Brixioho, B. M. Černohorského a především J. S. Bacha. Výkon mladé interpretky byl zaslouženě odměněn dlouhotrvajícím potleskem. Po této poslední hudební části se ujal slova Mons. Vladimír Málek. Poděkoval organizátorům za celý program, poprosil nás o chvíli ztišení a všichni jsme se společně pomodlili Otčenáš a přijali závěrečné požehnání.

V této pozdní večerní chvíli (asi ve 22.30) se znovu ozval hlas zvonu, který celou slávu ukončil. Zdálo se mi, že zní jaksí nostalgicky, protože vše končí. Ale není tomu tak, vždyť se můžeme těšit za rok znovu na další krásný zážitek.

Karel Stoll

LÍBEZNICKÁ BUBLINA

Je to neuvěřitelné, ale opět se blíží konec školního roku! V této atmosféře očekávání sladkých prázdnin se již tradičně sešli ve velkém sále ZUŠ milovníci kvalitní literatury – obzvláště poezie – a potěšili se navzájem přednesem zajímavých textů.

Letos byla účast opravdu hojná, celkově se akce zúčastnilo třicet jedna dětí, které přijely z Odoleny Vody, Hovorčovic, Zdíb a Panenských Břežan.

Domů si všichni odváželi mnoho (doufejme, že dobrých) dojmů, diplom, pěknou knihu a plná bříška dobrot, které pro ně upekla obětavá paní zástupkyně Kateřina Lindová.

„BUBLINA“ PUTOVALA DO PANENSKÝCH BŘEŽAN

Ta vytvořila také hlavní cenu – lákavý dort ve tvaru bubliny. Letos si tuto sladkou odměnu odvezla

Všech 31 účastníků, kteří se zúčastnili literární soutěže

foto archiv ZŠ

do Panenských Břežan šťastná recitátorka Lucie Kamanová.

Každoročně přihlíží přednesu dětí také paní knihovnice Alexandra Dančová, která ocení několik šikovných dětí Cenou líbeznické knihovny.

Nakonec bych ještě chtěla poděkovat paní Monice Šnaidrové, která pro nás v nakladatelství

Mladá fronta získala sponzorský dar – mnoho krásných knih, jež potěšily účastníky Líbeznické bubliny a určitě přispějí k rozvoji zájmu dětí o četbu.

Šárka Mišurcová

ZUŠ OPEN 2019

Líbeznická Základní umělecká škola se ve dnech 31. května až 1. června poprvé připojila k celostátnímu happeningu ZUŠ Open. Jedná se o projekt Nadačního fondu Magdalény Kožené, který upozorňuje na unikátní systém základního uměleckého vzdělávání a je podporován mnohými významnými osobnostmi a kulturními institucemi. V letošním roce proběhl již jeho třetí ročník.

Líbezníční mladí umělci v těchto dnech neúnavně rozdávali výsledky své práce. Na pátek 31. května dopoledne připravili kulturní program Dne se školou, který každoročně pořádá organizace MAS Nad Prahou. Pásmo písniček z pohádek, tanečních vystoupení a vystoupení dechového orchestru společně s pěveckým sborem Líbezníček potěšilo nejen žáky mateřských a základních škol, ale i jejich paní učitelky. Jednotlivá čísla programu probíhala na několika místech školního areálu a žáci je během dopoledne několikrát zopakovali. Mnozí z nich poprvé zakusili, že i umění je práce! Velké poděkování patří nejen dětem, ale i jejich pedagogům, zejména Nadě Novotné, Ivaně Sikorové, Veronice Dvořáčkové Zofákové, kapelníkovi Josefu Pospíšilovi a skvělému korepetitorovi Vladimíru Kopáčikovi.

PROGRAM PROBÍHAL V CELÉM AREÁLU ZUŠ

V podvečer ZUŠ uspořádala slavnostní koncert, který byl závěrečným společným koncertem žáků hudebního oboru a jehož úroveň lze srovnat s již tradičním vánočním Líbezním.

V sobotu 1. června se pěvecké sbory Líbezníček a Líbeznělky vydaly reprezentovat školu na ZUŠpáradu pořádanou středočeskými základními uměleckými školami. V krásném prostředí zámku a zámecké zahrady v Litni byl tento krajský happening ZUŠ Open příjemným místem setkání a zdrojem inspirace pro další práci. Kromě tří vystoupení, která

Vystoupení dechového orchestru

foto archiv ZUŠ

líbeznické sbory předvedly, měly naše děti možnost zúčastnit se bohatého programu. Zhlédly hudební i taneční produkce ostatních ZUŠ, několik tematických výstav rozmístěných v parku, zúčastnily se výtvarné dílny a na závěr zhlédly muzikál Modroočko, který skvěle zahráli žáci ZUŠ Dolní Břežany.

Sdílená radost je radostí dvojnásobnou, a proto doufám, že i vystoupení našich dětí se zapsala do srdcí mnohých posluchačů. Snažili jsme se o to nejen na ZUŠ Open, ale i během celého školního roku.

Iva Štrynclová

BRONZOVÁ ŠTAFETA

Dne 15. května 2019 se družstvo složené z žáků prvního stupně naší líbeznické školy zúčastnilo krajského kola Štafetového poháru v Čáslavi. Do něj jsme se kvalifikovali třetím nejlepším časem z předěšlého okresního kola.

V nevlídném deštivém počasí se nám překvapivě podařilo i v obrovsky kvalitní konkurenci získat bronzové medaile i v krajském kole. Velkou odměnou všem našim závodníkům bylo slavnostní vyhlášení a předání medailí od držitelky stále platného světového rekordu Jarmily Kratochvílové. Třetí místo je pro naši školu velkým úspěchem a příslibem do dalších let.

Líbeznické družstvo v krajském kole bojovalo v tomto složení: Ela Ulrichová, Eliška Šarvašová, Linda Kalašová, Lucie Řeháčková, Lukáš Navrátil, Jakub Ponert, Sebastian Psutka, Marek Houzar, Zuzana Bártoová, Martin Skuhřavý, Tomáš Ponert, Tomáš Bárta, Jakub Strnad, Daniel Šarvaš, Žaneta Tichá, Lenka Veselá, Karolína Štruplová a Adéla Baumrukrová. V kole okresním nám pomáhali ještě Tomáš Vencák a Lukáš Baumruk.

Dalším neméně cenným úspěchem v krajském kole bylo vítězství Lucie Řeháčkové a Lukáše Navrátila v doplňkové disciplíně skok daleký z místa.

Všem závodníkům velice děkujeme za vzornou reprezentaci školy a gratulujeme!

Marek Radina

Závodníci s pohárem a bronzovými medailemi

foto archiv ŽŠ

🏠 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

LÍBEZNICKÉ BLUDIČKY PO PÁTÉ

Již pátý ročník cyklistického orientačního závodu Líbeznické bludičky se v sobotu 8. června vydařil: svědčilo mu téměř ideální počasí, hojná účast, rafinované zvolené kontroly i příjemná atmosféra.

Téměř stovku účastníků tvořila dvoj- až čtyřčlenná družstva: muži, ženy, smíšené dvojice či rodiny. Těch posledně jmenovaných se na startu sešlo nejvíce a byla radost pozorovat táty a mámy, jak své – často dosti malé – ratolesti vedou k lásce ke sportu a pohybu.

Dvacítka kontrol byla rozeseta na poměrně velkém území, od vltavského údolí u Klecan přes Kostelec nad Labem až po Starý Brázdím. Jednotlivé „punkty“, na nichž závodníci vyznačovali kleštičkami průjezd do připraveného formuláře, tvořily typově rozmanitý vějíř: mohly být umístěny v nenápadném mlázi, u paty elektrického sloupu nebo třeba v příkopě vedle stromořadí. V krajině tvořené převážně poli pořadatelé k instalaci kontrol často využívali sporadických hustších porostů a zejména ti, kdo se na příslušný bod dostali podle mapy mezi prvními, neměli úplně snadnou práci.

JE FAJN, ŽE RODIČE VEDOU SVÉ DĚTI KE SPORTU

„Vysbírat“ všech dvacet kontrol znamenalo najet nejméně 70 kilometrů, a to za předpokladu vhodně zvolené trasy bez velkého bloudění. To se

Zástupci rodiny na stupních vítězů

foto Kateřina Pechačová

ovšem podařilo jen minimu družstev i vzhledem k časovému limitu dojezdu do cíle, který činil čtyři hodiny.

Ti, kdo se necítili na všechny kontroly, mohli ve snaze o co nejlepší umístění zapojit kromě svalů také mozek. Jednotlivé kontroly totiž byly bonifikovány různými počtem bodů podle obtížnosti, respektive vzdálenosti od startu. A tak si mnozí na trase chvíli lámali hlavu nad tím, zda je taktické se vydat na vzdálenější, více bodovaný punkt, či raději ulovit dvě bližší, ale „levnější“ kontroly.

Závěrečný rébus pak představila „tajná“ kontrola, jejíž umístění každé družstvo nejprve muselo vyluštit z předloženého hlavolamu. Kdo se pak v parku před líbeznickou základní školou „trefil“ do zdejšího mini labyrintu, měl vyhráno.

V ZÁVODĚ BYLA POTŘEBA NEJEN FYZICKÁ KONDICE, ALE I VĚDOMOSTI

Účastníci pořadatelsky bezchybně zvládnutého závodu ocenili i příjemné prostředí startu/cíle, který byl umístěn v líbeznickém Areálu zdraví u kavárny MěLibeKafe. Zázemí podniku přišlo vhod před závodem a zejména po něm, kde šly na dračku zdejší báječné klobásy i svijanské pivo.

Vít Štěpánek

🏠 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

LÍBEZNÉ TANČENÍ II.

Den dětí oslavily Líbeznice také tancem. V sobotu odpoledne proběhl druhý ročník Líbezného tančení s názvem „Tanec je píseň těla“. Zaplněné hlediště Divadla kouzel potěšilo téměř čtyřicet malých ta-

nečnic ve věku 4–13 let ze všech ročníků Taneční školy Dany Gregorové, které doplnily pečlivě vybrané profesionální umělkyně z Národního divadla. Vzorem malým tanečnicím jistě byly čtyři úchvatné baletky s ukázkou klasického baletu, které potěšily světoznámou krokovou variací Pas de Quatre z *Labutího jezera*. Jako další vystřídalala malé taneč-

nice operní pěvkyně Lenka Kučerová s věhlasnou árií z opery *Carmen* Georga Bizeta. Poutavě a skvěle moderovala bývalá tanečnice a současná moderátorka Kristýna Kloubová.

Posuďte sami, jaké barvy zaplnily jeviště!

„Tanec je píseň těla“

foto Petra Hajská

Děkujeme za podporu obci Líbeznice a dalším sponzorům! Poděkování patří také všem, kdo s realizací Líbezného tančení pomohli, a také rodičům a prarodičům za pochopení a podporu malých tanečnic. Největší dík patří Daně Gregorové za skvělou profesionální práci s dětmi, její tvůrčí nápady, skvělé aranžmá, dramaturgii a režii celého pořadu. Malé tanečnice opět předvedly, jaký pokrok během školního roku udělaly, a potěšily snad všechny, kteří se rozhodli strávit příjemné kulturní odpoledne.

Gernerovi

FÉROVÁ SNÍDANĚ V LÍBEZNICÍCH

K příležitosti světového dne fair trade se i v Líbeznicích tradičně konala férová snídaně.

Letošní téma „mysli na svého pěstitele“ jsme vzali opravdu za své, a tak jsme mohli vesele a celé dopoledne 11. května ochutnávat skvělé lokální a fair trade produkty.

Na výběr toho bylo opravdu mnoho. Od sladkého a slaného pečiva přes chléb, marmelády, ovoce, kávu i čaj až po domácí vajíčka, a dokonce i šunku.

Ačkoli počasí nebylo příliš přející, akce se zúčastnilo mnoho lidí, a tak jsme si mohli snídaní parádně vychutnat.

Těšíme se na další ročník.

Anna Dvořáková – Sluníčko

Stánek s ochutnávkami

foto archiv WILLI

KOLEM KOLEM LÍBEZNIC

V sobotu 11. května 2019 se konal již tradiční závod „Kolem kolem Líbeznic“. Vzhledem k proměnlivému počasí vzhlíželi s mírnou nervozitou k obloze už týden dopředu nejenom organizátoři závodu, ale i všichni potenciální účastníci a pokoušeli se uzavřít dohodu se všemi božstvy, která dohlížejí na dobré počasí. Nakonec dohoda klapla, počasí se malinko umoudřilo a alespoň sobotní ráno bylo bez deště.

Závod byl rozdělen na dvě trasy. První trasa o délce 20 km byla určena pro rodiny s dětmi, druhá trasa o délce 26 km patřila jednotlivcům. Závod pro jednotlivce se skládal z několika kategorií podle věku a pohlaví. Celkem se ke srazu dostavilo okolo 165 účastníků. Do kategorie „Rodiny s dětmi“ se zapsalo 40 rodin, v kategorii „Jednotlivci“ závodilo 40 závodníků. Všichni natěšení závodníci se sešli na Arču, celý startovní peloton se poté přesunul na náměstí Míru, kde v 10 hodin odstartovala celý závod odpočítáním do amplionu hlavní organizátorka Monika Šponerová spolu s panem starostou.

Začátek trasy byl společný pro všechny kategorie a všechny účastníky prověřil první zátěžový test v podobě kopce k Beckovu. S nulovým počtem odpadlíků se všichni borci různých stáží vydali přes Bořanovice do Veleně, kde se trasa rozdělila. Závodníci ze stáje „Rodiny s dětmi“ pokračovali po kratší trase, na které museli zastavovat na stanovištích a plnit rozmanité úkoly. A věřte, že to nebylo nic jednoduchého, protože za každou chybnou nebo nezodpovězenou otázku se v cíli udělovala penalizace v podobě připočtení tří trestných minut navíc. Proto se, doufám, shodneme na tom, že všichni, kdo dokázali svoje malé (nebo o něco větší) ratolesti dostat do cíle, jsou pro nás vítězové. Nicméně místa na bedně jsou přece jenom pouze tři, a tak se na prvním místě umístili Böhmovi, na druhém Karamanovi, na třetím Matovi; na čtvrtém potom Kroupovi a na pátém Hufovi.

POČASÍ SI S NÁMI PĚKNĚ HRÁLO

Kategorie jednotlivců se z Veleně vydala po delší trase přes Sluhy a všechna přílehlá pole a kopce přes Měšice zpět do Líbeznic. Vidina vítězství v po-

Start letošních účastníků

foto archiv Líbeznický koloběh

době prvního místa a věnce z buřtů na krku způsobila, že se přetrhaly rodinné i přátelské vazby a jelo se jako o život, neznaje bratra. Nakonec se podařilo získat vítězství těmto sportovcům: první místa patřila Petrovi Skučkovi, Petrovi Smetanovi, Barboře Procházkové a Veronice Matzlové, druhá místa náležela Petrovi Skalickému, Jakubovi Smetanovi, Lence Nekvasilové a Tereze Liscové a třetí místa obsadili Jiří Šleis, Aleš Křivský a Barbora Sochorová. Musíme podotknout, že někteří z vítězů se hned na stupni vítězů hrdě přiznali k tomu, že jsou vegetariáni, a další osud jejich buřtových věnců nám zůstal utajen.

Smlouva s božstvy ohledně dobrého počasí vypršela úderem poledne, kdy při vyhlášení výsledků spustil lijavec, který trval až do večera. Nicméně jak účastníci, tak pořadatelé se rozcházeli s radostí, naplnění endorfiny a dobrým pocitem, že se všechno povedlo. Proto dlužíme obrovské poděkování všem, kdo se na organizaci celé akce podíleli, a také všem sponzorům, kteří pomohli s občerstvením a pořízením krásných cen.

Všichni se moc těšíme na příští rok. A jestli ještě váháte, zda se přidat, tak vřele doporučujeme, určitě si to užijete!

Pavína Gilmore

SLOVO LÍBEZNICKÉHO KOLOBĚHU

Velikým potěšením nám bylo, když nás oslovila líbeznická stavební firma NIDO Group a společnost VODAFONE s nabídkou sponzorství našeho závodu.

Pro každého závodníka nachystali dárek v podobě trička a šikovného čipu do nákupního košíku.

Společnost Vodafone připravila pro vítěze všech kategorií hodnotné ceny. Také bylo možné se v jejich stánku osvěžit pravou malinovou a občerstvit se, soutěžit o různé ceny a hlavně nainstalovat si velmi užitečnou aplikaci Záchranka.

Firma NIDO Group připravila všem vítězům voňavé ceny v podobě kvalitního uzenářského balíčku a také firmový věnec s medailí. Navíc všichni zaměstnanci firmy přišli závod osobně podpořit a v jednotlivých modrých cyklodresech se postavili na startovní čáru!

Oběma sponzorům děkujeme za zvelebení našeho závodního zázemí.

(Líbeznický koloběh)

🏠 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

4. LÍBEZNICKÝ BLEŠÁK

Na začátku myšlenky pořádat v Líbeznicích blešák byla vidina pravého blešáku se vším všudy. Vezmeme věci, které nám už roky leží na půdě, a vyrazíme je nabídnout někomu dalšímu, kdo z nich bude mít radost a prodlouží tak jejich „život“. K této myšlence se náš blešák zatím začíná blížit, ale je to další „společenská událost“, kde se potkáte se sousedy a objevíte spoustu kousků, které prostě nutně potřebujete.

Tento blešák byl v Líbeznicích již čtvrtý, ale teprve tentokrát to byla akce, kterou zaregistrovalo víc lidí a na Arču se to hezky hemžilo, klábosilo a uzavíraly se „velké obchody“.

Jelikož to v Líbeznicích, a na Arču zvlášť, opravdu žije, vždy se potkáme s další akcí. I tak si různé akce navzájem nepřekážejí a naopak se podpoří.

Co dodat závěrem? Čtvrtý Líbeznický blešák se vydařil, a pokud počasí jen trochu dovolí, dočká se svého 5. pokračování už v srpnu/září. Budeme se na vás všechny opět těšit a doufáme, že tak vytvoříme další příjemnou líbeznickou tradici.

Veronika Maxová

Nabídka byla pestrá

foto Veronika Maxová

ZLATÁ HUSA V PODÁNÍ BUCHET A LOUTEK

Svátek všech dětí letos konečně připadl na sobotu, a tak mohly děti se svými rodiči slavit od rána do večera. Buď v kruhu rodinném, nebo společně se svými kamarády a jejich rodiči, a to v Divadle kouzel na druhém ročníku „Líbezného tančení“ či na divadelním představení v hale Na Chrupavce.

Sluncem prosvícené prostory Žluté karty tvořily do slova zlatou kulisu pro pohádku na motivy bratří Grimmů „Zlatá husa“. Líbeznické děti mohly prožít hodinu společně s loutkami a trošku si připomenout, že chamtivost se prostě nikdy nevyplácí. Známa pohádka byla upravena v duchu repertoáru alternativního loutkového divadla Buchty a loutky založeného v Chebu – osobitý důraz na výtvarnou stránku ve spojení s komponovanou hudbou i živou zvukovou stopou vtáhl všechny bez rozdílu věku do děje hry. Smích a zase smích byl tím pravým dárkem pro všechny. A když byl na závěr korunován báječnou čokoládou, nelze se divit, že mnohé pusy a ruce byly čokoládově sladké. A pochopitelně řádně špinavé.

Podle ohlasu dětí i rodičů se jistě se spolkem neloučíme na dlouho. Vždyť kdo by nechtěl zažít představení „bláznivých herců“, o kterých se říká:

... Kdo jsou ti lidé s tradičními i netradičními loutkami zač? Blázni. Jsou to bezesporu úplní blázni, ale to je také jediné dobře...

... Děti se chtějí a po představení se s rekvizitami honí po sále, pomáhají je uklízet, hrají na xylofon, povídají si s herci. Zkrátka mejdan. Patří to k věci...

... Buchty a loutky jsou nejen cynici, hračičkové, výtvarní kutilové, profíci, co se rádi vydávají za amatéry. Že jejich inscenace mají i tajemství a jejich práce rozměr, který v jiných divadlech nenajdete, protože jsou nejen souborem, ale i společenstvím držícím pevně v kruhu...

Herecké hvězdy

ilustrační foto z archivu Buchty a loutky

... Buchty a loutky patří k souborům, na jejichž představeních pro děti ztrácejí masku důstojnosti i ti nejmorousovatější rodiče. A na jejich představeních pro dospělé se naopak královsky baví i nedospělé ratolesti, ačkoli se zdaleka nemohou přesně orientovat ve smrti všech těch citací a důmyslných odkazů a gagů.

A tak se snad brzy setkáme s nějakou další pohádkou, třeba o třech malých prasátkách, o císařových nových šatech nebo o jednom králi, co byl.

-I-

II. ROČNÍK BRANNÉHO ZÁVODU O POHÁR MLADÉHO STRÁŽNÍKA

Zájmový kroužek Mladý strážník pod záštitou Obecní policie Líbeznice a za podpory obcí Líbeznice a Bašť uspořádal dne 9. června 2019 II. ročník branného závodu o pohár Mladého strážníka pro rodiny s dětmi. Do závodu se letos přihlásilo rekordních 17 soutěžních družstev.

Závod začal přesně v 10 hodin v Areálu zdraví, odkud účastníci pokračovali plnit osm soutěžních disciplín, které obsahovaly:

- paměťový test (parčik za OD Tesco) – účastníci se po dobu 10 sekund snaží zapamatovat si deset předmětů, které jsou následně zakryty, a účastníci musí popsat, jaké předměty si zapamatovali;
- první pomoc (prostor za OÚ Líbeznice) – účastníci mají za úkol provést na figuře srdeční masáž, dále fixaci zlomeniny a ošetření krvácení;

- dopravní test (cesta Na Beckov, stanoviště krmelce) – účastníci vyplní test z dopravní výchovy, který se skládá z patnácti otázek;
- střelba ze vzduchovky (rozcestí Na Beckově) – střelba vleže na kruhové papírové terče ve vzdálenosti 7 m – tři rány;
- plynové masky (naučná stezka Beckov) – účastník si nasadí plynovou masku M10M, správně dotáhne, sklouzne se po lanové dráze a následně vyběhne zpět;
- výlov míčků z rybníka (rybník na návsi Bašť) – účastníci nasednou do připraveného člunu, ze kterého budou následně na rybníce lovit připravené předměty z vody;
- požární ochrana (parkoviště u restaurace U Olíčů, Bašť) – účastníci za pomoci hasičské stříkačky shazují plechovky;

- test zručnosti (cyklostezka Bašť-Líbeznice) – účastníci závodu zde zatloukají připravený hřebík.

Ve 14 hodin dorazilo zpátky do Areálu zdraví poslední soutěžní družstvo a po vyhodnocení bodovaných disciplín byly organizačním výborem Mladého strážníka vyhlášeny výsledky celého závodu. Vítězem branného závodu se stala rodina Pšeničkova. Na druhém místě se umístila rodina Sieberova a na třetím místě rodina Nekvasilova. Všem srdečně blahopřejeme a ostatním účastníkům děkujeme za jejich nasazení. Po předání pohárů, medailí a diplomů vítězným družstvům zahrála na závěr skupina Maxíci, která potěšila zejména všechny přítomné děti.

Rudolf Sedlák

Momenty ze soutěžního dne

foto OP Líbeznice

🏠 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

SETKÁNÍ SOUSEDŮ NAD PRAHOU A MAMUTFEST

Sobota 15. června 2019 byla v Líbeznicích opět ukázkou toho, že se u nás stále něco děje. Na tento den bylo totiž naplánováno tradiční Setkání sousedů Nad Prahou. Tentokrát s ním byla spojena i oslava Dne dětí, po které následoval oblíbený líbeznický festival Mamutfest.

Tu sobotu v polovině června to v Areálu zdraví žilo už od rána. Chystalo se zde pódium a stavěly se stánky a stany. Setkání sousedů Nad Prahou organizované tradičně organizací MAS Nad Prahou mělo totiž vypuknout už brzy po poledni. Tato již každoroční akce byla pojata jako přehlídka toho nejlepšího, co naše blízké okolí nabízí svým občanům. Místní spolky, sdružení a firmy se letos prezentovaly hned ve dvou rovinách.

První možnost, jak se seznámit s jejich činností, měly děti (a vlastně i jejich rodiče) na stanovištích, která tyto organizace zajišťovaly v rámci dětského dne. Děti si tak mohly vyzkoušet, jak pracují hasiči, a naučit se rozmotávat hadici. Ti, kdo mají zálibu v rukodělné práci, si mohli se Stonožkou vyrobit kytku. Kdo má rád přírodu, les a tábory, mohl si vyzkoušet některé z úkolů připravených skauty ze střediska WILLI. Zahradkáři si letos připravili důmyslnou poznávačku nejrůznějších plodin. Na stanovišti MAS Nad Prahou bylo také možné si vyzkoušet, zda děti poznají kožešiny a stopy jednotlivých zvířat. Milovníci lega a stavebnic se mohli vyřádit u stanoviště organizace Jedu Edu. Soutěžilo se také v golfu nebo v angličtině.

Děti řádily v hasičské pěně

foto -is-

Další spolky a sdružení se také prezentovaly různými svými vystoupeními. Bylo tak možné vidět mažoretky, žáky různých základních uměleckých škol nebo tanečních skupin. Pódium ožilo třeba zumbou nebo street dancem.

Bylo opravdu úžasné vidět, kolik se toho u nás a v našem okolí nabízí a co všechno naše děti díky obětavému vedení dokážou.

Oslavy dětského dne nakonec vyvrcholily tradičním a oblíbeným skákáním v hasičské pěně.

Když se děti odešly převléknout do suchého a čistého, začali se v areálu scházet dospělí příznivci tradičního Mamutfestu. Od podvečera až do půl-

nocí zněly z pódia různé hudební žánry od electro swingu přes punk, indie rock až po rokenrol.

U poslechu hudby bylo možné ochutnat některou ze specialit „školního autobusu“, tradiční retro kavárny nebo stánku s míchanými nápoji. Obzvláště to posledně jmenované přišlo opravdu vhod. Celý den bylo totiž až nesnesitelné vedro, které skončilo pořádnou bouřkou. Ten den a večer nás potkalo zkrátka všechno! Prostě jak praví klasik – bylo to překrásné a bylo toho dost!

Pavla Zarembová

📖 OBECNÍ KNIHOVNA

PŘÍBĚHY ŽEN, KTERÉ VYNIKALY V PRŮBĚHU STALETÍ

I.

Tento malý cyklus bych chtěla věnovat zajímavým ženám, které se navzdory době a společenskému postavení díky své pili, obdivuhodné inteligenci a nesmírnému talentu dokázaly prosadit v oborech, jež byly určeny jen mužům.

María Gaetana Agnesi se narodila 16. května 1718 v Miláně. Její otec byl bohatý obchodník s hedvábím a patřil mezi milánskou aristokracii. Už od mala vynikala Maria mimořádnou pamětí a nadáním, proto měla domácí učitele jazyků, matematiky, fyziky a filozofie. Jako devítiletá plynule překládala z latiny, ve třinácti letech i z hebrejštiny, francouzštiny, španělštiny a němčiny. Když bylo Marii patnáct let, začal její otec pořádat učené besedy. Zde udivovala jeho hosty znalostí z oblasti přírodních věd a z těchto besed vydala v roce 1738 soubor 191 filozofických a přírodovědných úvah s názvem *Propositiones Philosophicae*.

Po roce 1739 se Maria úplně uzavřela před světem a chtěla vstoupit do kláštera. Na otcovo naléhání zůstala v jeho domě, ale stranila se společnosti a žila jen studiem náboženských a matematických knih. Pří-

María Gaetana Agnesi

foto Google

studiu obtížné matematiky jí radil mnich Rampinelli, profesor matematiky na univerzitách v Bologni a Římě, a právě on jí vnukl nápad, aby napsala učebnici integrálního a diferenciálního počtu.

Kniha vyšla v Miláně roku 1748 pod názvem *Instituzioni analitiche ad uso della gioventu italiana* (Analytické instituce pro mladé Italy) a byla přeložena do francouzštiny (1778) a angličtiny (1810) a Marii Agnesi zajistila slávu po celé Evropě. Je to první kniha,

kteřá spojila dosavadní znalosti různých autorů z diferenciálního a integrálního počtu. Marii Gaetanu odměnila Marie Terezie křížstálova kazetou s diamanty. Knihu si v roce 1750 přečetl i papež Benedikt XIV. a Marii Gaetaně napsal, že přinese slávu nejen jí, ale celé Itálii. Její práci ocenil šperky a také ji jmenoval profesorkou na bolognské univerzitě. Nabídku sice neodmítla, ale ani po přimluvě Laury Bassi (italská fyzička, první žena, která získala univerzitní post v oblasti přírodních věd) ji nevyužila. Zemřela 9. ledna 1799 v Miláně.

Elena Cornaro Piscopia se narodila 5. června 1646 v Benátkách do bohaté a urozené rodiny. Od svých sedmi let byla vzdělávána v řečtině a latině a od svých dvanácti let studovala řečtinu, filozofii, teologii a učila se hebrejsky. Elena byla také hudebně velmi nadaná, hrála na několik hudebních nástrojů, hudbu i skládala. V dospělém věku se stala řeholnicí benediktinského řádu, ale otec ji přesvědčil, aby zároveň studovala na univerzitě, což byla na tu dobu neobvyklá věc – žádná škola nepřijímala ženy na vyšší studia. Elena však byla přijata a na univerzitě se věnovala studiu filozofie a teologie. V roce 1670 se stala prezidentkou benátské vědecké společnosti *Accademia dei Pacifici*. Když její učitel žádal univerzitu v Padově, aby jí byl udělen titul laurea, ta odmítla s argumentem, že ženám akademické tituly nepřislouží. Po osmi letech se Piscopia dočkala a poté, co úspěšně složila zkoušku z Aristotelových *Druhých analytik* a Fyziky, získala titul doktorky filozofie – jako první žena na světě. Svůj čas pak rozdělovala mezi psaní, překlady, další studia, veřejné přednášky a disputace. Stala se spolupracovnicí významných akademií v Padově, Římě, Benátkách a Sieně. Zemřela 26. července 1684 v Padově.

/zdroj Wikipedia, internet/

AD

KVĚTNOVÉ POSEZENÍ S HARMONIKOU

V sobotu 18. května proběhlo již tradiční Setkání s harmonikou. V našem Klubu dobré chvíle máme tato milá posezení dvakrát do roka – na jaře a na podzim. Tato akce je určena pro všechny občany Líbeznic, ale nejvíce oslovuje naše milé seniory. Oblíbený harmonikář pan Josef Jelínek u nás takřka zdomácněl a jeho pěkné písničky a neutuchající dobrá nálada jsou zárukou pěkně stráveného odpoledne. Pan Jelínek má s sebou vždy doprovázejícího hudebníka. Nyní to byla u nás velmi žádaná paní Jana Perglová, která přidává k harmonice své housle. Hrály se lidové písničky a v průběhu odpoledne se přišel podívat starosta Martin Kupka a na jeho přání se zahrála a zazpívala píseň „Život je jen náhoda“ od Jaroslava Ježka. Pak už se zpívaly známé lidovky – „Ty falešná frajárko“, „Škoda lásky“, „Pod našima okny teče vodička“, Hašlerova „Ta naše písnička česká“ a na úplný závěr jsme si

Houslistka paní Jana Perglová

foto -ad-

společně zazpívali „Holka modrooká“. S Václavem Mikolášem máme radost, že se posezení líbí a že senioři odcházejí po skončení v dobré náladě a těší se na další setkání.

Co víc si přát?

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

2. 6. 1840 narozen anglický spisovatel Thomas Hardy – *Daleko od hluchého davu, Neblahý Juda, Lesáci*

6. 6. 1875 narozen německý spisovatel Thomas Mann, nositel Nobelovy ceny za literaturu (1929) – *Kouzelný vrch, Doktor Faustus, Smrt v Benátkách*

11. 6. 1925 narozen americký spisovatel William Styron – *Sophiina volba, Zapal tento dům, Doznání Nata Turnera*

12. 6. 1840 narozen český spisovatel a novinář Jakub Arbes – *Poslední dnové lidstva, Elegie o černých očích, Newtonův mozek*

21. 6. 1905 narozen francouzský spisovatel, dramatik a filozof Jean Paul Sartre, odmítl Nobelovu cenu za literaturu (1964) – *Nevolnost, Zeď, Cesty ke svobodě*

21. 6. 1905 narozena francouzská spisovatelka Françoise Saganová – *Máte ráda Brahmse, Hedvábné oči, Dobrý den, smutku*

29. 6. 1900 narozen francouzský spisovatel Antoine de Saint-Exupéry – *Země lidí, Citadela, Malý princ*

Bydlím tady,
s Vámi

**Domov je dar,
který když najdeme,
jsme nejbohatší.**

Nevíte si rady s prodejem/koupi/
pronájmem nemovitosti?

Nevíte za kolik můžete prodat/koupi/
pronajmout nemovitost?

Nevíte jak připravit nemovitost na
prodej/pronájem?

Potřebujete zajistit prodej/koupi/
pronájem bez stresu a
chcete ušetřit čas a peníze?

Máte jakékoliv dotazy ohledně
nemovitosti?

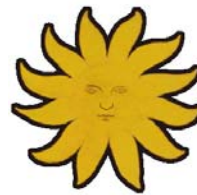
Ráda poradím, pomohu, zařídím.

Olga FILKOVÁ
Vaše realitní makléřka

M: +420 777 011 781
E: olga.filkova@re-max.cz

RE/MAX Anděl
Ostrovského 253/3
150 00 Praha 5 - Smíchov

RE/MAX
Anděl

ZŠ a MŠ
Panenské Břežany

**Základní škola a Mateřská škola
Panenské Břežany, okres Praha - východ**

přijme

**KVALIFIKOVANÉHO
UČITELE / UČITELKU**

pro 1. stupeň ZŠ

a

KUCHAŘE / KUCHAŘKU

**Nástup dle dohody,
nejdéle však 26. 8. 2019**

Stručný životopis s průvodním dopisem
zasílejte na e-mailovou adresu
zsbrezany@seznam.cz

Základní škola a Mateřská škola Panenské Břežany, okres Praha - východ, příspěvková organizace se sídlem: Hlavní 63, 250 70 Panenské Břežany. zsbrezany@seznam.cz, tel: 283 970 624.

Zahradnická společnost ACRE, spol. s r.o.
hledá ženu či muže do své pěstební zahrady v Bašti, možný jakýkoliv druh pracovního poměru.

Podrobnější informace na tel.: 603 813 398 J. Vokál, e-mail: info@acre.cz.

Kalendář akcí pro rok 2019

- 29. 6.** MěLíbeMOTO
- 20. 7.** Sejdeme se na náměstí
- 24. 8.** Country večer
- 31. 8.** Líbeznický koloběh
- 31. 8.** Den otevřených dveří nové školní budovy
- 7. 9.** Posvícení
- 14. 9.** Vinný košť
- 5. 10.** Diskotéka Na Chrupavce
- 12. 10.** Vejšlap povodím mratínského potoka
- 2. 11.** Podzimní běh na Duhovce
- 15. 11.** Oslava 30 let svobody a demokracie
- 23. 11.** Zahajovací ples
- 1. 12.** Vánoční trhy a koncert v kostele sv. Martina

**SEJDEME SE
NA NÁMĚSTÍ**

Zveme vás na tradiční letní akci Sejdeme se na náměstí **20. července** od 19:00. Tentokrát bude hrát staropražská kapela **FIAKR**. Spolek emeritních šlapeťáků. Vstup zdarma

Základní škola a
Základní umělecká škola Líbeznice

od 1. září
2019

přijme
učitele /-ky 1. stupně
učitele /-ky 2. stupně
vychovatelky /-ky
kuchaře /-ky

Nadstandardní platové podmínky
Zázemí zavedené instituce
Moderní prostředí
Dobrá kolektiv učitelů
Jistá profesní perspektiva

Životopis prosím zasílejte na email: dunajova@zslibeznice.cz

**živá
angličtina**

**HLEDÁME LEKTORY
ANGLIČTINY A NĚMČINY
- Líbeznice a okolí**

Vhodné i pro studenty
a maminky na mateřské
dovolené.

Vynikající znalost jazyka
podmínkou, ostatní
Vás naučíme.

www.zivaanglictina.cz
pavla.zarembova@gmail.com
Tel.: 724 755 149